

Mythologia, Venise, 1567 - II, 05 : De Hebe

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document a pour résumé :

[Mythologia, Venise, 1567 - X \[09-10\] : De Hebe](#)

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre II

[Mythologia, Francfort, 1581 - II, 05 : De Hebe](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre II

[Mythologie, Paris, 1627 - II, 06 : De Hebe](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre II

[Mythologie, Lyon, 1612 - II, 05 : De Hebe](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - II, 05 : De Hebe, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 14/02/2026 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/807>

Copier

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) , Res/4
Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination44v°-45v°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses[Hébé](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

Mythologia.

Deam habent tutelarem, quos multos homines observare necesse est ad re-
rum suarum custodiam. neque tamen totum est corpus coloribus distinctū,
sed quædam pars deformis, cum nihil omnino felix possit contingere. varie-
tates autem colorum quid aliud significant, quam facultatum iucturas, for-
tunæque multiplices vicissitudines, & infidias ab externis & amicorum ca-
rissimorumque mortem & calamitates, quæ omnia intimam animi partem
eorum qui cæteris felices videntur, infestant. Huic Deæ templum in ea via,
quæ ducebat è Phalero Athenas, sine soribus, aut tecto fuisse extructū scri-
psit Pausanias in Atticis: quod quidem nihil aliud significat, nisi Deam hæc
10 nullum in locum esse includendam, cum Dea sit perquam spiramus ac vivimus.
Hæc illa sunt quidem, quæ physicè de Iunone facta sunt ab antiquis.
Nunc quid horum possit ad mores retorqueri vestigandum est. Quod at-
tinet ad auream catenam, quod omnes Dii Iovem de cælo detrahere non
possent, ego modo avaritiam, modo ambitionem, esse auream catenam cre-
diderim, quæ & si potentissima est, multosq; à vera, Dei religione ad falsa
dogmata retraxit, multasq; sectas falsæ religionis à Christo solo veridico,
Dei summi, sapiëntisq; summi filio desciscētes, instituit, tñ vitū bonum suo
loco dimovere non poterit, neq; veritatē vllō tpe labefactare, quæ adversus
vēs iniurias inconcussa persistit. Qui n. vir bonus verè exiit, ille neq; aua-
ritia neq; ambit one vlla loco dimouet; quare vnusquisq; sui pōt experimē-
tum habere, an vir bonus nominari possit, cum hæc sint tanquam indices la-
pides. Sic igitur neque Iupiter cum in rebus civilibus pro lege capiat,ur,
neque lex Christi, neque ciuitatum bene institutarum, neque iudices, vel
præfecti urbium, vel Imperatores, si viri boni sint dimoueri possunt de recta
sententia largitionibus, cum possit ipsa lex, aut iudices, corruptores & sce-
leratos homines lebefactare. Non potest igitur Iuno per suas opes, neque
per eloquentiam Mercurius, neque blanditiis Venua nec minis Mars Iovem
de cælo delicere, neque quantulumque fuerit reliquorum Deorum eg-
tus. Chemicis artifices præterea conati sunt nonnullas fabularum Iunonis
partes ad suos ignes & ad sua vascula retrahere. Dicitur Iuno, inquiunt, Sa-
turni & Opis filia, Iouisque soror & coniux, & ante Iovem nata eodem par-
tu, Reginaq; esse Deorum & diuitiarum Dea, partibus & matrimoniis præ-
fecta; quæ nihil est aliud quàm aqua Mercurii, quæ Iuno nominatur. Satur-
ni ea de causa est filia, quod ab eo & eius terra distillat, ac manat. Hæc ter-
ra dat opes, siue aurum chemicum, quod vna distillet Iuno & Iupiter siue
aqua Mercurii, & sal in ima parte vasculi vitrei ac in sæce relictus. Cum ve-
rò prius effluat aqua Mercurii è vasculo, nascitur Iuno ante Iovem. Præest
eadem partibus, quod cum manat I habum chemicum educit in lucem, vn-
de Lucina etiam vocata est. Præfecta connubiis putatur eadem, quoniam
40 media est coniungendis sulphureis humoribus Venere ac Marte scilicet:
quæ quod antequam manet cum Ioue coniungatur, & ambo gignant Solem
chemicum, Iouis vxor vocata fuit. Regina deorum dicta est, quoniam illa
regit, soluit, coniungit, separat, ac reprimat metalla, quæ variis Deorum no-
minibus appellantur. Ac de Iunone satis, nunc de Hebe dicamus.

De Hebe.

Cap. V.

Cum de Iunone loqueremur superius, dictum fuit Heben, quam Latini
Iuuentatē vocant, Iunonis fuisse filia. I. uis patre fuisse Iouē alii cre-
diderunt,

diderunt, inter quos fuit Homerus, qui ita scripsit lib. 1. *odys.*

Post hunc, Alcide mihi nota accessit imago.
Is superos inter convivia lata frequentat.
Nata Iouis magni, Iunonisq; additur illi
Nunc Hebe coniux.

Alii magis fabulosum Hebes ortum memorarunt; dicunt enim Iunonem aliquando ab Apolline in domū Iouis ad convivium fuisse convocatam, atq; inter alias epulas lactucas agrestes appositas fuisse; quas ubi comedisset, cū antea esset sterilis, repente sic gravida, atq; Heben filiam postea peperit. ea cum pulc. heretima esset, ac Ioui placuisset, iuventuti præficior ab ipso Ioue, & id præterea illi munus datū est ut Ioui pocula ministraret. Veruntamen cū lapsa aliquando inter ministrandum fuisset, partesq; pudendas omnibus præstentibus ostendisset, ab illo officio remouetur. & Ganymedes Laomedontis Troix Regis ab aquila in cælum Iouis iussu portatus, iussit. Quod Hebe pocula Ioui porrigere antea cōsueverit, testatur Homerus ita lib. 4. *Iliadis*;

Nixtaq; Ioue, ubi Iovis pocula ministraret
Fundebat nectar pateris; hi protinus aurum
Excipere è manibus, sequer inuitare vicissim.

Cum Ganymedes igitur ad id munus fuisset assumptus, cum Iuno grauitè tulit

Et genus inuisum, & rapci Ganymedis honores.

Quod testatur etiam Cicero in lib. 1. de natura Deorum ita inquit; ac poetæ quidem nectar, ambrosiam epulas comparant, & aut Iuuentatem, aut Ganymedem pocula ministrantem. Hanc fuisse aliquando Ganymedem vocatam ab antiquis testatur in Corinthiacis Pausanias. Apud Sicyonios & in Phlionte Dia nominabatur; quibus in locis fuit eximium illius sanum, & illa eximie colebatur, ut ait Strabo libro octauo. Memorix prodiderunt antiqui Herculi post absoluta certamina cū in cælū ascendisset, Heben datam fuisse à Ioue in matrimonium: quare in ea regiuncula, quæ Horti dicebatur apud Athenienses, atq; in commun. templo Herculi & Hebe consecratæ fuerunt, ut ait in Atticis Pausanias: quæ, ut ait Apollodorus lib. 2. illi Alexiaren filiam & Anicetum peperit. Hæc breuiter de Hebe, nunc sententiam ex his eliciamus. Ego Ciceronis opinioni sanè facile accedo, qui ita scribit in libro primo Tusculanarum disputationum; Nō enim ambrosia Deos, aut nectar, aut Iuuentate pocula ministrante lætari asbitror; nec Homerum audio, qui Ganymedem à Diis rapum ait propter formam, ut Ioui pocula ministraret. Nō iusta causa, cū Laomedonti tanta fieret iniuria. Fingebar hæc Homerus, & humana ad Deos transferebat. Quo pacto Hebe Iunonis filia dicitur? quoniam è felicissima aeris temperie omnia herbarum, arborumque genera pullulant, & pubescunt. Nam quomodo sine parente Ioue vel nasci vel Iunonis filia esse poterit? nulla est aeris temperies, quam non efficiat ætheria calor ex motu, cum omnis inferiorum corporum actio ex

M sgi-

Mythologiæ.

agitatione superiorum proueniat. Qui enim potest aer aliquid ad ortum euo-
care, nisi solis, ætherisque regionis calore concitatus itud ipsum efficiat?
Quippe cum litigium & amicitia non solum principia sint ortus & interit-
us rerum, ut sapiens credidit, verumetiam omnia nata conferuent; quibus
suas vires æque impertinerint. Martis soror Hebe esse dicitur, quoniam vber-
tas rerum omnium, & fertilitas agrorum ex eiusdem aeris temperamento oria-
tur, ex quo etiam bella, & illorum omnium deuastationes. Mars præterea
bonitate regionum alitur, cum nemo prope de sterili & inope regione con-
tendat. Quod autem esia lactucis agrestibus Iuno facta est grauida, quid
aliud significat, quam ex ipsa aeris temperie natam fuisse Heben? Iuno ubi
est consuetudo accepta ab Apolline in domum Iouis, nimio calore solis exarsit,
ac ætheris; quare agrestes lactucas, quæ frigidæ sunt comedit, ac sic præ-
gnans. Quis non videat per hæc aeris temperiem significari? qui ubi plus
æquo incaluerit, frigus experit & symmetriam ad res generandas. Inde na-
scitur Hebe, quæ iuuentuti tam plantarum quam animalium præest. Hæc
ubi lapsa fuisset dum ministraret, pudendasque partes superis ostendisset,
priuata est à Ioue eo munere quod propter pulchritudinem obtinuerat: hoc
quid est aliud, nisi cum folia deciderunt arboribus iuuentutem & honorem
plantis delabique si cum priore conditione comparentur turpes sunt, & pa-
rum decoræ. Eo tempore Ganymedes in eius locum subrogatur, qui nihil
aliud quam hyemem significat, quæ dicta est etiã à pluuiis; quare & in Aqua-
rium signum denique Ganymedes conuersus est. Hæc ea sunt, quæ mihi spe-
ctare videbantur ad naturales rationes. Quod attinet ad mœurs, ita intelli-
gendum censeo; gratiam atque fauorem principum rem esse inconstantis-
simam, quippe quibus aliud pulchrius alio tempore appareat: neque vlla
res est illis tantopere iucunda, cuius non breui tempore nascatur satiety.
Hæc leuitas in illis est præcipuè principibus, qui fortunæ ornamentis cæte-
ris præstant hominibus, ac prudentia animi illorum vulgo adæquatur: nam
facultatum copia multos facit insipientes. Apud sapientes vero principes
omnis torpido vel exterorum vel familiarum potest animum vel bene-
uolentissimum alienare: quia pulchritudo omnis ad integritatem morum &
æquitatem & innocentiam transferenda est, sine quibus virtutibus omnino
est ex oculis viri boni remouenda. Ac de Hebe satis; nunc de Vulcano
dicamus.

Cap. VI.

Vulcanus, sicut dictum fuit, Iunonis fuit filius, ut testatur Hesiodus in Theogonia;

[illegible]

Vulcanum peperit Iuno coniuncta in amore Præstantem.

Hinc, ut dictum est, quidam voluerunt subuentaneo conceptu fuisse genitū
sine patre, quem tamen Homerus ē patre Ioue. Iunoneque matre natum esse
putauit. Neque enim fieri potest ut natus sit sine maris desiderio, ut osten-
detur, neque fieri potest rursus ut frustra Iuno marem tantopere cupierit.
Sed audiamus quem admodum incredibili prope Iure & desiderio maris
concentur fœminæ, quæ subuentaneos concipiunt;

Continuoque audis ubi subdita flamma medullis,

Vere